

Er de hensættelser til bonus, der foretages efter 1. januar 1991 på grundlag af ikke beskattede kursavancer, skattemæssigt fradragsberettigede?

Hvis dette er tilfældet og der dermed frembringes skattemæssigt underskud, kan dette underskud så overføres til fradrag i den skattepligtige indkomst for et skadesforsikringsselskab gennem en sambeskatning, hvis selskaberne har ladet sig omdanne til selskaber og dannet en forsikringskoncern skattefrit efter dette lovforslags bestemmelser?»

Svar:

Spørgsmålet knytter sig til overgangsreglen i selskabsskattelovens § 35 K, der blev indført ved lov nr. 889 af 29. december 1989, hvor gensidige forsikringsforeninger blev gjort skattepligtige fra og med indkomståret 1991.

Det er korrekt, at gensidige forsikringsselskaber i forbindelse med overgangen til fuld beskatning har mulighed for vedrørende fordringer at vælge markedsværdi (primo 1991) frem for regnskabsmæssig værdi som indgangsværdi ved opgørelsen af skattepligtige avancer. Forskellen mellem (den højere) markedsværdi og de regnskabsmæssige værdier vil med tiden også blive regnskabsmæssigt registreret, men ikke beskattet. En sådan gevinst kan livsforsikringsselskaber realisere skattefrit og henlægge med fradragsret til fordel for de forsikrede. Fradragsretten bevirker, at der kan opstå et skattemæssigt underskud, som kan udnyttes, såfremt livsforsikringsselskabet er sambeskattet med f.eks. et skadesforsikringsselskab.

Socialistisk Folkeparti har den 28. december 1990 fremsat lovforslag (L 30) om ændret overgangsbeskatning for gensidige livsforsikringsselskaber. Ifølge forslaget skal indgangsværdierne for livsforsikringsselskaber, der overgår til beskatning efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5, være de regnskabsmæssige værdier for at forhindre fremkomsten af underskud som følge af ovennævnte henlæggelsesmuligheder.

Situationen forekommer imidlertid stort set ikke i praksis. Der eksisterer således kun 3 gensidige livsforsikringsselskaber, hvoraf de to store allerede før 1991 var skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5. Disse selskaber er derfor ikke omfattet af overgangsreglen i selskabsskattelovens § 35 K.

Spørgsmål 9:

»Hvis der svares bekræftende på ovenstående spørgsmål, vil ministeren så oplyse den faktiske forskel – selvfølgelig anslået – på de skattemæssige indgangsværdier og de regnskabsmæssige indgangsværdier for de gensidige livsforsikringsselskaber?»

Svar:

Den regnskabsmæssige værdi af fordringsbeholdningen i det ene gensidige livsforsikringsselskab, der pr. 1. januar 1991 blev skattepligtigt i medfør af lov nr. 889 af 29. december 1989, udgjorde i henhold til Forsikringstilsynets beretning knap 18 mio. kr. ultimo 1989.

Det må på denne baggrund konstateres, at forskellen mellem de skattemæssige og de regnskabsmæssige indgangsværdier pr. 1. januar 1991 for dette selskab vil være af en meget begrænset størrelsesorden.

Spørgsmål 10:

»Hvis ovenstående spørgsmål om skabelse af ekstra fradrag besvares bekræftende, overvejer ministeren så at foretage ændringer i ikrafttrædelsesreglerne eller i nærværende lovforslag?»

Svar:

Det overvejes ikke at foreslå ændringer i ikrafttrædelsesreglen i selskabsskattelovens § 35 K. Som nævnt i svaret på spørgsmål 8 er overgangsreglen kun relevant for ét gensidigt livsforsikringsselskab, hvis aktiver må betegnes som ubetydelige i denne henseende.

Derudover er det min principielle opfattelse, at der ingen forbindelse er mellem et fradrag som det omhandlede og måden, det er finansieret på. Det er ikke og bør ikke være afgørende, om en hensættelse til fordel for forsikringstagerne sker på baggrund af beskattede indtægter eller ej.

Spørgsmål 12:

»Hvad er baggrunden for, at § 17, stk. 4, foreslås opretholdt, når denne bestemmelse ifølge ministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål nr. 176 (Alm. del – bilag 342, folketingsåret 1989-90) kun bruges for to selskaber?»

Hvad er baggrunden for, at netop disse to